

Πράξη 43/2016 Κλιμ. Τμ. 1 - Συνοπτική περιγραφή

Δεν είναι δυνατόν, κατ' επίκληση της διάταξης του άρθρου 49 του Ν.4325/2015, ερμηνευόμενης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 103 του Συντάγματος, για το προσωπικό που προσλήφθηκε με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου δίμηνης διάρκειας, βάσει του άρθρου 206 του ΚΚΔΚΥ, για το οποίο δεν υπήρξε προηγούμενη διενέργεια διαγωνισμού ή άλλη διαδικασία επιλογής, α) η παράταση των συμβάσεων εργασίας τους, καθόσον τούτο θα υποδήλωνε ότι οι ανάγκες, για τις οποίες αυτοί προσελήφθησαν αρχικά, δεν ήταν πρόσκαιρες και κατεπείγουσες, αλλά πάγιες και διαρκείς και β) η σύναψη συμβάσεων που κατ' επίφαση χαρακτηρίζονται ως «συμβάσεις μίσθωσης έργου», αλλά στην πραγματικότητα καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες των ΟΤΑ στον τομέα της καθαριότητας. Αντίθετη ερμηνευτική εκδοχή θα αντέβαινε στις προαναφερόμενες διατάξεις του Συντάγματος, διότι θα οδηγούσε σε στελέχωση του οικείου φορέα για την κάλυψη των πάγιων και διαρκών αναγκών του με προσωπικό που είχε προσληφθεί κατ' επίκληση της εξαιρετικής αυτής διαδικασίας πρόσληψης. Μη νόμιμη δαπάνη. Συγγνωστή πλάνη.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΚΛΙΜΑΚΙΟ ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ ΔΑΠΑΝΩΝ ΣΤΟ Ι ΤΜΗΜΑ
ΠΡΑΞΗ 43/2016**

Αποτελούμενο από την Πρόεδρο του Κλιμακίου, Μαρία Αθανασοπούλου, Σύμβουλο, και τις Ελένη Νικολάου και Φωτεινή Πούλιου (εισηγήτρια), Παρέδρους.

Συνεδρίασε στην αίθουσα διασκέψεων του Καταστήματός του, που βρίσκεται στην Αθήνα, στις 9 Φεβρουαρίου 2016, με την παρουσία της Γραμματέως του Θεοδώρας Τακιτζίδου.

Για να αποφανθεί, ύστερα από σχετική διαφωνία που ανέκυψε μεταξύ της Αναπληρώτριας Επιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Νομό XXX και του Δήμου XXX, σχετικά με τη θεώρηση ή μη του 151, οικονομικού έτους 2015, χρηματικού εντάλματος πληρωμής του ως άνω Δήμου.

**Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και
Αφού έλαβε υπόψη**

Την 412/16.12.2015 έγγραφη γνώμη του Αντεπιτρόπου της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο Ευάγγελου Καραθανασόπουλου, κωλυομένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, με την οποία προτείνεται η μη θεώρηση του ως άνω χρηματικού εντάλματος πληρωμής.

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Η Αναπληρώτρια Επίτροπος του Ελεγκτικού Συνεδρίου στο Νομό XXX αρνήθηκε, με την 78/29.10.2015 πράξη της, να θεωρήσει το 151, οικονομικού έτους 2015, χρηματικό ένταλμα πληρωμής του Δήμου XXX, ποσού 6.293,62 ευρώ, που αφορά στην καταβολή αμοιβής, για το από 23.7.2015 έως 31.7.2015, χρονικό διάστημα στους φερόμενους ως δικαιούχους, για την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας, βάσει «συμβάσεων μίσθωσης έργου», οι οποίες συνήφθησαν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 49 του ν. 4325/2015. Τη θεώρηση του προαναφερόμενου χρηματικού εντάλματος αρνήθηκε η Αναπληρώτρια Επίτροπος, με την αιτιολογία ότι η εν λόγω διάταξη δεν τυχάνει εφαρμογής στο προσωπικό που προσελήφθη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 206 του ν. 3584/2007 για την αντιμετώπιση κατεπείγουσων εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών. Ο Δήμος XXX, με το 32975/8.12.2015 έγγραφό του, επανυπέβαλε στην Αναπληρώτρια Επίτροπο το ανωτέρω χρηματικό ένταλμα προς θεώρηση, υποστηρίζοντας τη νομιμότητα της εντελλόμενης με αυτό δαπάνης και επικαλούμενος σχετικές εγκυκλίους του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Η Αναπληρώτρια Επίτροπος, όμως, ενέμεινε στην άρνησή της να θεωρήσει το προμνησθέν χρηματικό ένταλμα, με αποτέλεσμα να ανακύψει διαφωνία, για την άρση της οποίας νομίμως απευθύνεται, με την από 10.12.2015 έκθεσή της, στο Κλιμάκιο αυτό.

2.1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 103 του Συντάγματος, που σκοπεύει στη διασφάλιση των συνταγματικών αρχών της ισότητας ενώπιον του νόμου, της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στο πεδίο των προσλήψεων στο Δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα (βλ. ΑΠ 6/2014, 264/2011, Ε.Σ. πρ. Κλιμ. Ι Τμ. 102/2012), η Δημόσια Διοίκηση, κατά τον κανόνα της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού,

στελεχώνεται από μονίμους δημοσίους υπαλλήλους (Ε.Σ. Πρακτ. Ολομ. 6ης Γεν. Συν/σης 16.2.2011, 15ης Γεν. Συν/σης 6.10.2010, Πρ. Ι Τμ. 33, 34/2013, Κλιμ. Πrol. Ελ. Δap. Ι Τμ. 82/2014, ΣΤΕ 1722/1983 Ολομ, 2686/2005, ΣΤΕ Πρ. Επεξ. 103/2013), οι οποίοι συνδέονται με τους φορείς του δημοσίου, περιλαμβανομένων και των ΟΤΑ, με υπαλληλικό δεσμό δημοσίου δικαίου και καταλαμβάνουν νομοθετημένες οργανικές θέσεις, εντασσόμενοι δε στον πυρήνα των κρατικών λειτουργιών, απολαμβάνουν της εγγύησης της μονιμότητας (βλ. άρθρο 103 παράγραφος 1 και 4 του Συντάγματος, ΣΤΕ 2639/2008, 7μ., 1754/2008, 7μ.). Περαιτέρω, η Δημόσια Διοίκηση είναι δυνατόν να στελεχώνεται, κατ' εξαίρεση, και από πρόσωπα, συνδεόμενα μ' αυτήν με σχέση ιδιωτικού δικαίου, η πρόσληψη δε των προσώπων αυτών τελεί υπό τις αυστηρές προϋποθέσεις που θέτουν οι παράγραφοι 2, 3 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος. Ειδικότερα, η παράγραφος 2 του άρθρου αυτού, προβλέπει τη δυνατότητα σύναψης συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου με φυσικά πρόσωπα, αντικείμενο των οποίων αποτελεί η παροχή υπηρεσιών δημοσίας διοίκησης εκ μέρους των τελευταίων προς το Κράτος ή άλλο φορέα δημοσίας εξουσίας για την κάλυψη απροβλέπτων και επείγουσών αναγκών και μόνον, χωρίς τα πρόσωπα αυτά να καταλαμβάνουν νομοθετημένες οργανικές θέσεις, το δε εργασιακό καθεστώς, υπό το οποίο τελούν, διέπεται από ειδικές διατάξεις (βλ. ν. 2190/1994, Α' 28, άρθρα 59 επ. του π.δ/τος 410/1988, Α' 191 και ΣΤΕ Πρ. Επεξ. Ολομ. 86, 85/2012). Εν συνεχεία, η παράγραφος 3 του ίδιου ως άνω άρθρου του Συντάγματος προβλέπει τη δυνατότητα σύναψης συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου μεταξύ του Κράτους ή άλλου φορέα δημοσίας εξουσίας και φυσικών προσώπων, η οποία, όμως, δεν προϋποθέτει την αναγκαιότητα να καλυφθούν επείγουσες και απρόβλεπτες ανάγκες, όπως προβλέπεται στην παράγραφο 2, αλλά δύναται να αποσκοπεί στην κάλυψη και παγίων και διαρκών αναγκών δημοσίας διοίκησης, και, περαιτέρω, δεν αναφέρεται σε συμβάσεις ορισμένου χρόνου και μόνον, αλλά σε συμβάσεις είτε ορισμένου είτε αορίστου χρόνου. Η σύναψη, όμως, συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου κατ' εφαρμογή της παραγράφου 3 τελεί υπό την προϋπόθεση ότι το προσωπικό, με το οποίο συνάπτεται η σύμβαση καταλαμβάνει νομοθετημένες οργανικές θέσεις και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται να προσληφθεί εκτός οργανικών θέσεων, και, επίσης, έχει τον χαρακτήρα είτε ειδικού επιστημονικού προσωπικού, δηλαδή, προσωπικού εξειδικευμένων επιστημονικών γνώσεων και εμπειρίας, απαιτούμενων λόγω των ιδιόζουσας φύσης των αρμοδιοτήτων, τις οποίες πρόκειται να ασκήσει (πρβ. ΣΤΕ Πρ. Επεξ. 64/2011, 257/2007, 170/2005, 82/2003 κ.ά.), είτε τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού (βλ. ΣΤΕ Πρ. Επεξ. 85/2012 Ολομ., 103, 46/2013, ΑΠ 1121/2007). Η διάρκεια της εργασιακής σχέσης της κατηγορίας αυτής προσωπικού (αορίστου ή ορισμένου χρόνου) καθώς και οι ειδικότερες εγγυήσεις και οι λοιποί όροι πρόσληψής του καθορίζονται με νόμο (βλ. άρθρα 3 επ. του π.δ/τος 410/1988, 19 του ν. 2190/1994). Τέλος, σύμφωνα με την παράγραφο 8 του ίδιου άρθρου, είναι, πλέον, επιτρεπτή η σύναψη συμβάσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου μεταξύ του Κράτους ή άλλων φορέων δημοσίας εξουσίας, αφενός, και φυσικών προσώπων, αφετέρου, για την κάλυψη οργανικών θέσεων προσωπικού και πέραν των κατηγοριών που προβλέπονται στην παράγραφο 3, δηλαδή του ειδικού επιστημονικού και του τεχνικού ή βοηθητικού προσωπικού. Οι συμβάσεις, όμως, αυτές, εφόσον δεν αφορούν στις ως άνω κατηγορίες προσωπικού, μπορεί να είναι αποκλειστικώς και μόνον ορισμένου χρόνου η δε σύναψή τους προϋποθέτει την έκδοση εκτελεστικού του Συντάγματος νόμου, που να καθορίζει, μεταξύ άλλων, και τη χρονική τους διάρκεια, η οποία, μάλιστα, κατά την έννοια της συνταγματικής αυτής διάταξης, δεν μπορεί να είναι μακρά (βλ. Πρακτ. Συν/σεων Ολομέλειας της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, συνεδρίαση ΡΜΕ, σελ. 782). Θεσπίζεται δε ρητή απαγόρευση της μονιμοποίησης των προσώπων που προσλαμβάνονται με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για την κάλυψη οποιασδήποτε κατηγορίας θέσεων, καθώς και της μετατροπής των συμβάσεων τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, προς αποτροπή της «τακτοποίησης» του προσληφθέντος με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου προσωπικού, είτε με το διορισμό του ως μόνιμου δημοσιοϋπαλληλικού προσωπικού, είτε με τη μετατροπή των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου (βλ. Πρακτ. Συν/σεων Βουλής ΡΜΔ/21.3.2001, σελ. 731, 744, 754, 755, 762 και ΡΜΕ/21.3.2001, σελ. 768, 769, 771, 772, 782, βλ. Ελ. Συν. πρ. Ι Τμ. 33, 34/2013, ΣΤΕ Πρ. Επεξ. 86, 85/2012 Ολομ., πρβ. ΣΤΕ. 2718/2010, 7μ., ΑΠ 7/2011 Ολομ., 1696, 1577/2012). Στην απαγόρευση αυτή εμπίπτουν οι συμβάσεις έργου που συνάπτονται με φυσικά πρόσωπα, οι οποίες, κατά τον τρόπο αυτόν, αναγνωρίζονται εκ του Συντάγματος έστω και εμμέσως ως ανεκτό σύστημα «οιονεί προσλήψεων» για την παροχή υπηρεσιών από φυσικά πρόσωπα προς τους φορείς του δημοσίου τομέα, δοθέντος μάλιστα ότι το σύστημα αυτό αναθέσεων ήταν γνωστό στον Συντακτικό νομοθέτη, με τα διαδοχικώς ισχύοντα μέχρι και

σήμερα νομοθετήματα (βλ. πλην άλλων, άρθρο 15 του ν. 1735/1987, Α' 195 και το νυν ισχύον άρθρο 6 του ν. 2527/1997, Ελ. Συν. Πρακτ. Ολομ. βης Γεν. Συν/σης της 16.2.2011 και 15ης Γεν. Συν/σης της 6.10.2010, ΣτΕ 3778/2009, 2701/2008, 2720/2005, ΑΠ 1165, 1048, 905/2012, Ε.Σ. Πρξ. Κλ. Προλ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ. 41/2016).

2.2. Σε εκτέλεση των συνταγματικών αυτών επιταγών εξεδόθη ο ν. 2190/1994, με τον οποίο καθορίσθηκε το γενικό πλαίσιο πρόσβασης σε θέσεις του Δημοσίου και του δημοσίου τομέα, ο οποίος απαιτεί τη διενέργεια διαγωνισμού ή ειδικής διαδικασίας επιλογής με διαφανή και αντικειμενικά κριτήρια υπό τον έλεγχο του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ), ως ανεξάρτητης διοικητικής Αρχής (βλ. τις ρυθμίσεις των άρθρων 15 και επ. του ν. 2190/1994 και πρβ. ΣτΕ 3870/2014) και, περαιτέρω, το εξαιρετικό σύστημα προσλήψεων με συμβάσεις εξηρημένης εργασίας ορισμένου χρόνου [(βλ. τις ρυθμίσεις του άρθρου 21 παρ. 2 -17 του ν. 2190/1994, Πρακτικά Ολομελείας Αναθεωρητικής Βουλής ΡΜΕ, σελ. 782 και πρβ. Ελ. Συν. πρ. Ι Τμ. 33, 34/2013, ΣτΕ 2686/2005, Π.Ε. ΣτΕ 22, 21/2012, το Προϊμίο της Συμφωνίας Πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου (Οδηγία 99/70/ΕΚ) και επ' αυτής αποφ. ΔΕΕ της 23.4.2009, C- 378/07 έως 380/07, «Κυριακή Αγγελιδάκη και λοιποί», σκ. 99, της 4.7.2006, C- 212/04, «Κωνσταντίνος Αδενέλερ και λοιποί», σκ. 73 και Διάταξη της 12.6.2008, C-364/07, «Σπυρίδων Βασιλάκης και λοιποί», σκ. 92)]. Συμβάσεις περιορισμένης χρονικής διάρκειας είναι επιτρεπτές, κατ' αρχήν, όταν επιβάλλεται να καλυφθούν εποχικές ή άλλες περιοδικές ή πρόσκαιρες ανάγκες με ανώτατη διάρκεια τους οκτώ μήνες ή το ένα έτος εάν πρόκειται για συμβάσεις συναπτόμενες στο πλαίσιο προγραμμάτων ή έργων που χρηματοδοτούνται ή επιδοτούνται από διεθνείς οργανισμούς, οι οποίες και μόνον προβλέπεται ότι δύνανται να ανανεώνονται - παρατείνονται έως το τέλος του προγράμματος ή με διάρκεια ίση προς την διάρκεια της σχολικής περιόδου, εάν η πρόσληψη αφορά σε μονάδες σχολικής αγωγής, αποκλεισμένης σε κάθε περίπτωση της αναγνώρισής τους ως συμβάσεων αορίστου χρόνου (Ε.Σ. πρ. Κλιμ. Ι Τμ. 32/2014). Περαιτέρω, ο ίδιος νόμος περιλαμβάνει ρυθμίσεις και ως προς τις όλως εξαιρετικές περιπτώσεις των συμβάσεων ορισμένου χρόνου για την κάλυψη κατεπειγουσών, εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών, οι οποίες εξαιρούνται από την υποχρεωτική διενέργεια διαγωνισμού ή άλλης διαδικασίας επιλογής, ενώ προβλέπεται μόνον ex post έλεγχος από την οικεία Ανεξάρτητη Αρχή (άρθρο 20 του ν. 2190/1994, Ε.Σ. Πρξ. Κλ. Προλ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ. 41/2016).

2.3. Εναρμονιζόμενος προς το ανωτέρω πλέγμα ρυθμίσεων του άρθρου 103 του Συντάγματος και του γενικού νόμου για τις προσλήψεις στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, ήτοι του ν. 2190/1994, ο Κώδικας Κατάστασης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (εφεξής ΚΚΔΚΥ), στο Τμήμα Γ' του Κεφαλαίου Β' του Δεύτερου Μέρους αυτού, οργανώνει το εξαιρετικό σύστημα πρόσληψης και όρων απασχόλησης προσωπικού με σύμβαση εξηρημένης εργασίας ορισμένου χρόνου, διαβαθμίζοντας τις προϋποθέσεις πρόσβασης στις οικείες θέσεις αναλόγως της φύσης των προς κάλυψη υπηρεσιών, του επείγοντος ή μη χαρακτήρα των σχετικών αναγκών και της διάρκειάς τους. Ειδικότερα, στο άρθρο 206 του ΚΚΔΚΥ θεσπίζεται η όλως εξαιρετική δυνατότητα στελέχωσης των οικείων φορέων και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αυτών με την πρόσληψη προσωπικού με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, διάρκειας δύο (2) μηνών. Η δυνατότητα αυτή παρέχεται υπό την προϋπόθεση ότι η πρόσληψη του προσωπικού αυτού είναι απολύτως αναγκαία για την κάλυψη κατεπειγουσών εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών. Η διαδικασία αυτή, ως εκ του κατεπείγοντος χαρακτήρα των προς κάλυψη αναγκών παρίσταται πλέον ελαστική σε σχέση προς το σύνθετο σύστημα πρόσβασης σε δημόσιες θέσεις που προϋποθέτει την τήρηση διαγωνιστικής διαδικασίας υπό τον έλεγχο Ανεξάρτητης Αρχής (βλ. άρθρο 21 του ν. 2190/1994), για το λόγο δε αυτόν οι σχετικές συμβάσεις είναι μικρότερης διάρκειας, με μόνη εγγύηση τον ex post έλεγχο από το ΑΣΕΠ που περιορίζεται στην τήρηση των ουσιαστικών προϋποθέσεων του κατεπείγοντος εποχικού ή πρόσκαιρου χαρακτήρα των προς κάλυψη αναγκών. Εξ άλλου, ως κατεπείγουσες εποχικές ή πρόσκαιρες νοούνται οι ανάγκες εκείνες που είτε έχουν περιοδικό χαρακτήρα λόγω των λειτουργικών ιδιομορφιών της εκμετάλλευσης στην οποία εντάσσονται οι μισθωτοί είτε έχουν ποσοτικά ή ποσοτικά περιορισμένη χρονική διάρκεια (βλ. σχετικώς Ι. Κουκιάδη «Εργατικό Δίκαιο – Ατομικές Εργασιακές Σχέσεις», σελ. 832 και 833) και οφείλονται σε έκτακτα γεγονότα, τα οποία εκφεύγουν της αναμενόμενης εξέλιξης της προγραμματισμένης δραστηριότητας των Ο.Τ.Α., απαιτώντας άμεση και πρόσθετη της συνήθους στελέχωση των οικείων υπηρεσιών προς

υπηρεσία καθαριότητας του Δήμου, απασχολήθηκαν πλήρως και αποκλειστικώς στην αποκομιδή απορριμμάτων, οι δέκα έξι απ' αυτούς ως εργάτες καθαριότητας και ο ένας ως οδηγός απορριματοφόρου, για το λόγο δε αυτό δικαιώθηκαν του επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας, κατ' άρθρο 15 παράγραφος 1 του ν. 4024/2011. Εξάλλου, αποδοχή της ερμηνείας ότι το προπαρατεθέν πραγματικό υπάγεται στο άρθρο 49 του ν. 4325/2015 δεν είναι δυνατή, διότι θα καθιστούσε το άρθρο αυτό αντισυνταγματικό λόγω ευθείας αντίθεσής του με το άρθρο 103 του Συντάγματος. Και τούτο, διότι οι πάγιες και διαρκείς ανάγκες, δύνανται υπό το καθεστώς του ανωτέρω άρθρου, να καλύπτονται μόνο με την πρόσληψη προσωπικού είτε τακτικού είτε με συμβάσεις εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (βλ. σκέψεις 2.1. και 2.4.), για την οποία (πρόσληψη) θα έχουν τηρηθεί οι προβλεπόμενες διαδικασίες (βλ. σκέψη 2.2.), ώστε να διασφαλίζονται οι συνταγματικές αρχές της ισότητας, της αξιοκρατίας και της διαφάνειας στο πεδίο των προσλήψεων, μεταξύ άλλων, στους Ο.Τ.Α. (Ε.Σ. Πρξ. Κλ. Πρ. Ελ. Δαπανών στο Ι Τμ. 41/2016). Τέλος, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στη σκέψη 3.2, δεν ήταν δυνατή ούτε η παράταση των δίμηνων συμβάσεων των προμνησθέντων προσώπων, αν ήθελε υποθεθεί ότι αυτές είχαν παραταθεί πριν τη λήξη τους στις 15.5.2015 (δεδομένης της δημοσίευσης του ν. 4325/2015 στις 11.5.2015), καθόσον οι συμβάσεις αυτές (δίμηνης διάρκειας) είναι εξαιρετικού χαρακτήρα και συνάπτονται κατά παρέκκλιση των διατάξεων που αφορούν στις προσλήψεις προσωπικού (Ε.Σ. Πρξ. Κλ. Πρ. Ελ. Δαπ. στο Ι Τμ. 278/2015).

5. Εντούτοις, λαμβανομένων, μεταξύ άλλων, υπόψη των εγκυκλίων του ΥΠ.ΕΣ.Δ.Α. (ΔΙΠΑΑΔ/Φ.2.9/38/οικ. 14652/14.5.2015 και ΔΙΠΑΑΔ/φ.2.9/41/οικ.16433/27.5.2015), οι οποίες ελήφθησαν υπόψη κατά τη λήψη της αναφερόμενης στη σκέψη 4.1. 209/29.6.2015 απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου ΧΧΧ και σύμφωνα με τις οποίες στο ρυθμιστικό πεδίο της διάταξης του άρθρου 49 του ν. 4325/2015 υπάγονται και οι συμβάσεις προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου δίμηνης διάρκειας, το Κλιμάκιο κρίνει ότι τα όργανα του Δήμου δεν ενήργησαν με σκοπό την καταστράτηγηση των σχετικών διατάξεων αλλά με την πεποίθηση ότι μπορούσαν να προβούν στη σύναψη των συμβάσεων και, συνεπώς, το ελεγχόμενο χρηματικό ένταλμα θα μπορούσε να θεωρηθεί λόγω συγγνωστής πλάνης των οργάνων του Δήμου, εάν δεν είχε λήξει το οικονομικό έτος 2015, τις πιστώσεις του οποίου βαρύνει.

6. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η εντελλόμενη με το ελεγχόμενο χρηματικό ένταλμα δαπάνη δεν είναι νόμιμη, όμως αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί λόγω συγγνωστής πλάνης ως προς τη σύναψη των συμβάσεων, εάν δεν είχε λήξει το οικονομικό έτος 2015, τις πιστώσεις του οποίου βαρύνει.

Για τους λόγους αυτούς

Αποφαίνεται ότι το 151, οικονομικού έτους 2015, χρηματικό ένταλμα πληρωμής του Δήμου ΧΧΧ, ποσού 6.293,62 ευρώ, δεν μπορεί να θεωρηθεί, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

